

ชื่อวิทยานิพนธ์	: วิเคราะห์ความเหมือนกันระหว่างกฎแห่งกรรมกับกฎแห่งการดึงดูด
ผู้วิจัย	: นาวาโทหญิง มัลลิกา ชมสุวรรณ
ปริญญา	: พุทธศาสตรมหาบัณฑิต (พระพุทธศาสนา)
คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์	
	: พระราชปริยัติมุนี (เทียบ สิริญาโณ), ผศ. ดร., ป.ธ. ๙, M.A. (Pali & Sanskrit), Ph.D. (Pali)
	: ดร.อรชร ไกรจักร์, บธ.บ. (การตลาด) บธ.ม. (การตลาด) ป.บัณฑิต (พระไตรปิฎกศึกษา) พธ.ด. (พระพุทธศาสนา)
วันสำเร็จการศึกษา	: ๑๐ มีนาคม ๒๕๖๑

บทคัดย่อ

วิเคราะห์ความเหมือนกันระหว่างกฎแห่งกรรมกับกฎแห่งการดึงดูดมีวัตถุประสงค์ ๓ ข้อ คือ ๑) เพื่อศึกษาหลักกฎแห่งกรรมทางพระพุทธศาสนา ๒) เพื่อศึกษากฎแห่งการดึงดูดของรอนดา เบิร์น (Rhonda Byrne) ๓) เพื่อวิเคราะห์ความเหมือนกันระหว่างกฎแห่งกรรมกับกฎแห่งการดึงดูด โดยออกแบบเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพใช้วิธีการศึกษาจากเอกสารและสัมภาษณ์

ผลการวิจัยพบว่า กฎแห่งกรรมทางพระพุทธศาสนา คือ กฎที่กล่าวถึงเหตุและผลของการกระทำ กรรม หมายถึงการกระทำทางกาย วาจา และใจ ที่ประกอบไปด้วยเจตนาหรือความจงใจในการกระทำ เจตนาอันนั้นถ้าถูกใจหรือดึงดูดด้วยกุศลมูลจะให้ผลเป็นวิบากกุศล ถ้าเจตนาอันนั้นถูกใจหรือดึงดูดด้วยอกุศลมูลจะให้ผลเป็นวิบากอกุศล การสิ้นกรรมคือการบรรลุถึงพระนิพพานสามารถทำได้ด้วยการละอกุศลอันเป็นเหตุให้อกุศลกรรมดับไป โดยใช้หลักปฏิบัติตามอริยมรรคมีองค์ ๘ เป็นทางปฏิบัติอันสูงสุดที่นำไปสู่การดับทุกข์และสิ้นกรรมโดยสิ้นเชิง ในทางพระพุทธศาสนาเรียกมูลเหตุที่ทำให้เกิดความคิดนั้นว่าเป็นเจตนาภายใต้กุศลมูลและอกุศลมูล กฎแห่งกรรมมีคุณลักษณะที่สำคัญที่กล่าวได้ว่าเป็นแรงดึงดูดคือกุศลมูลและอกุศลมูล โดยถ่ายทอดหรือส่งผ่านไปสู่เจตนาแล้วให้เกิดเป็นพฤติกรรมกระทำการแสดงออกทางกาย วาจา แล้วรับผลของการกระทำตามแรงดึงดูดให้กระทำสิ่งนั้น ๆ ส่วนกฎแห่งการดึงดูดเรียกคุณสมบัติที่นำไปสู่การดึงดูดผ่านคำสำคัญ ๓ คำ คือ “ขอ” “เชื่อ” และ “รับ” ที่ถูกฝังลึกลงไปใต้วงจิตหรือจิตใต้สำนึก จนกระทั่งถูกกระตุ้นแล้วสืบเนื่องให้กลายเป็นแรงใจหรือแรงดึงดูดให้มีพฤติกรรมกระทำให้เกิดผลขึ้นมา ดังนั้นความเหมือนกันของกฎทั้งสองจึงมีลักษณะที่ถูกใจหรือคุณสมบัติพิเศษบางอย่างดึงดูดให้เกิดการกระทำจนเกิดผลขึ้นมาและกฎทั้งสองยังให้ความสำคัญกับกระบวนการทำงานของจิตเหมือนกัน